

ERIC is een variant van ERIK

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] samengestelde Germaanse naam:
 - 1.1] 'E-' (of 'Ee-' of 'Ei-') = 'wet';
 - 1.2] '-rik' = 'mchtig' (vgl. ons 'rijk')Dus: 'mchtig voor de wet' of 'wettig heerser'.
- 2] Het eerste lid 'E-' kan ook een verkorting zijn van het oorspronkelijk 'Er-' of 'Era-'; dan zou het teruggaan op 'eer'; in dat geval zou de naam dus betekenen 'eervol en mchtig', 'eervol door macht' of 'mchtig door eer'.
- 3] Het zou ook nog mogelijk zijn dat het eerste lid een verkorting is van 'Ein-' = 'alleen'; dan zou de naam dus betekenen: 'alleenheerser'.
- 4] Ook treft men de opvatting aan dat het eerste lid terug zou gaan op 'Ewa' = 'eeuwig'; dan zou Erik dus betekenen: 'eeuwig heerser'.
- 5] Tenslotte kan Erik ook afgeleid zijn van Eggerik of Egerich (= 'mchtig met het zwaard')

*

Erik IX Jedvarsson van Zweden, Uppsala, Zweden; koning en martelaar; † **1160. Feest 18 mei & 10 juli** (samen met Knud van Denemarken & Olaf van Noorwegen)

Erik stamde af van een belangrijk Zweeds geslacht. Hij kreeg dan ook een gedegen opvoeding, en koos zich later Christina tot vrouw, de dochter van de koning van Zweden: Ingo IV. Na de dood van diens opvolger werd hij tot koning van Zweden gekozen: 1150. Ondanks die hoge post vergat hij zijn geloof niet: hij vastte geregeld en bad veel. Met recht werd hij genoemd 'vader en dienaar' van zijn volk. Hij nam veel tijd om naar de nood en de klachten van de allerarmsten uit zijn koninkrijk te luisteren. Voor ieder die tot hem kwam met een verzoek had hij een open oor. Hoogstpersoonlijk begaf hij zich naar armen en zieken om hun wat voedsel en liefde te schenken. Hij was tevreden met wat hij had; dus hij hief geen belastingen om een vorstelijke staat te kunnen voeren. Herhaaldelijk werd zijn volk bedreigd door invallen van de naburige Finnen. Hij zag zich dan ook genoodzaakt tegen hen ten strijde trekken. In een hard gevecht wist hij ze te verslaan (1155). Maar ooggetuigen weten te vertellen, dat hij bij het zien van zoveel dode vijanden in tranen is uitgebarsten: zo kon God het lot van de mensen toch niet bedoeld hebben! Vervolgens zond hij zijn beste bisschop, Hendrik van Uppsala, naar de Finnen om hen te winnen voor het christelijk geloof, en aldus vrede te brengen in die strijdlustige harten.

Niet iedereen liep met hem weg. Er waren er die juist zijn christelijke geest bespottelijk maakten. En er waren er die jaloers waren, omdat Erik bij de bevolking zo hoog in aanzien stond. Onder hen had je Magnus, de zoon van de Deense koning. Hij stelde zich aan het hoofd van een groepje terroristen dat het gemunt had op het leven van Erik. Toen deze de kerk bezocht daags na het hoogfeest van 's Heren Hemelvaart, bereikte hem het bericht, dat de bende naar hem onderweg was. Zijn eenvoudige antwoord was: "We beëindigen eerst waarvoor we hier gekomen zijn." Bij het verlaten van de kerk maakte hij een kruisteken; dat was zichtbaar voor allen die daar op het onheilsbericht waren toegestroomd. Erik bemerkte wel, dat de mensen bereid waren hem desnoods met geweld te verdedigen. Maar hij wilde niet weer dat bloedvergieten. Met een handgebaar beduidde hij, dat ieder moest blijven waar hij stond. Zelf reed hij enkele passen voor zijn lijfwacht uit op de bende af. De onverlaten sleurden hem onmiddellijk van zijn paard en sloegen in op zijn hoofd; bij elke houw scholden ze op zijn vrome levensovertuiging...

Dit gebeurde op 18 mei 1160.

Hij was patroon van het Koninkrijk Zweden tot dat land in de 16e eeuw overging naar de Reformatie. Hij heeft zijn land een wetgeving nagelaten - 'Koning Erik's Wet' - waarnaar nog altijd met grote eerbied wordt verwezen; zij is geheel gebaseerd op de christelijke normen en waarden. Hij dankt daaraan de bijnaam 'Erik De Wetgever'.